

РЕШЕНИЕ

№ 592

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1646** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. вр. със ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление @ @2@[жк][жилищен адрес]0, ап.66 срещу Национална агенция по приходите /НАП/ с искане да се осъди последната да заплати сумата от общо 1890лв. , представляващи заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд №16579/18 по описа на СРС и по кнахд №5210/2019 по описа на АССГ г., по което дело на СРС е отменено Наказателно постановление №348294F377528 от 06.08.2018г. на НАП, която сума се претендира заедно със законната лихва от влизане в сила на решението 07.11.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

В съдебно заседание исковата претенция се поддържа от адв.Ч., който моли да се уважи. Претендира разноски по делото.

Ответната страна – не се представлява и не изразява становище.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на исковата претенция и предлага да се уважи.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не са спорни следните факти, които се установяват и от приложените дела:

1. С Наказателно постановление №348294F377528 от 06.08.2018г. издадено от Директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП-С. е наложена на ищеца имуществена санкция от 6000лв., която с решение от 18.03.2019г. по нахд №16579/2018г. по описа на СРС е отменена.

2. Решението на СРС е оставено в сила с решение №6607 от 07.11.2019г. по кнахд № 5210/2019г. на АССГ.

3. В производството пред СРС от ищеца е приложено пълномощно за ангажирано процесуално представителство от адв.Т. Х. и адв.Ал.Ч. – като адв.Ч. е преупълномощил за с.з. дружеството да се представлява от адв.Т. Б.. Към пълномощните 2 бр. по нахд няма представена договор за правна защита и съдействие, от който да се установи какъв е платения адв.хonorар.

4. В касационното производство адв.Т.Б. е депозирал отговора по касационната жалба. В това производство е представен списък с разноси на л.27 общо от 756лв., както и е приложен договор за правна защита и съдействие от 01.10.2019г., както и превод на сумата за процесуалното представителство пред касационната инстанция.

5. Пред настоящата инстанция е представен договор №4 от 29.01.2019г. за договорено и платено адв.възнаграждение по нахд от 1260лв..

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО от правна страна СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

По въпроса предмет на спора има задължително тълкувателно решение, което следва да се съобрази. В тази връзка видно от ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ №1 от 15.03.2017г. по тълкувателно дело №2/2016г. на ВАС–, при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.“.

Следователно- всичките елементи от фактическия състав за уважаване на предявената искова претенция са налице –пряка и непосредствена вреда, незаконосъобразен акт и причинна връзка.

Не е спорен и претендирания размер на вредата. Доказано е, че по нахд пред СРС е платено адв.възнаграждение от 1260лв. без ДДС, а по кнахд пред АССГ - 630лв. без ДДС, поради което следва да се уважи, както е предявена исковата претенция в общо размер от 1890лв. за платените адв.възнаграждения.

Макар ответникът да не е изразил становище по размера на платеното възнаграждение, то същото не е прекомерно, тъй като е определено в съответствие с чл.18, ал.2 от Наредба №1/2004г.. Видно от чл.18, ал.2 размерът е с оглед размера на санкцията конкретно, но не по-малко от 300лв.. Не прави платения пред СРС адвокатски хonorар недоказан- обстоятелството, че по нахд няма приложен договор за правна защита. Към момента на произнасяне на СРС – разноси по нахд не са се присъждали, тъй като чл.63, ал.3 от ЗАНН, даваща право на разноси е приета с ДВ бр.94/2019г. от 29.11.2019г, а делото е завършило с влязло в сила решение на 07.11.2019г..

Основателна е и претенцията за лихва, която се иска от влизане в сила на решението за отмяна на НП или от 07.11.2019г..

Относно разноските пред настоящата инстанция- видно от делото е платена д.т. от 25лв., но няма доказателства за исканото възнаграждение от 630лв.. Приложен е договор за защита от 01.10.2019г., но същият касае кнахд №5210/2019г.. Представен е списък с разноските като посоченото адв.възнаграждение е 363лв., във връзка с което

е и представени пред настоящия съд договор за правна помощ и защита от 19.10.2020г., поради което следва да се уважи претенцията от 388лв. разноски по делото.

С оглед изложеното – СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление@@16@[жк][жилищен адрес]0, ап.66 - сумата от общо 1890лв.- причинени на дружеството имуществени вреди вследствие на отмененото наказателно постановление№348294F377528 от 06.08.2018г. на НАП, която сума представлява заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд №16579/18 по описа на СРС и по кнахд №5210/2019 по описа на АССГ, която сума се държи ведно със законната лихва от влизане в сила на решението 07.11.2019г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА НАП да заплати на ищеца сумата от 388лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му. Да се изпратят преписи на страните.

След влизане в сила на решението -да се върне приложените дела за послужване, поради отпадналата необходимост.

Съдия: